

Sleutelen aan excretie

We zijn alweer gewend aan de gebruiksnormen, derogatie en bedrijfsspecifieke excretie. Het vakmanschap van de mineralenmanager wordt beloond en we kunnen ons bezig houden met het werk van alledag. Nou blijkt dat niet altijd eenvoudig te zijn. Er komen veel vragen over de Handreiking. Allemaal vragen over het invullen van de Excretiewijzer en hoe de overheid met de Handreiking zal omgaan. Natuurlijk is het belangrijk dat we de spelregels en speelruimte rondom de Handreiking goed (leren) kennen, maar als onderzoeker vind ik deze éézijdige reactie wel wat teleurstellend. Het realiseren van de Handreiking is geen eindstation, maar juist een begin. Het gaat om vragen over hoe we de maximale excretiebeperking bereiken, of er een sleutel is en wanneer we tevreden moeten zijn. Maar die vragen worden niet gesteld. En toch zijn bedrijfsadviseurs en boeren er mee bezig. Zo zijn de excretiewerkplaatsen die door Koeien & Kansen samen met De Melkvee Academie zijn georganiseerd met enthousiasme ontvangen. Ik ga er maar vanuit dat het voor veel melkveehouders nog te vroeg is voor deze vragen. Eerst moet duidelijk worden of de handreiking voor hun situatie wel voordelig uitpakt.

Voor Koeien & Kansen ligt hier een rol als inspirerend voorbeeld. Voordat de vragen komen moeten wij alle voors en tegens van verschillende oplossingen kunnen laten zien. Dat doen we door dit jaar gericht te sturen op excretie. Waar liggen de mogelijkheden en hoe past dat in de bedrijfsvoering? Hebben we genoeg aan de bestaande kennis of gaan we sleutelen aan nieuwe inzichten? Uiteindelijk draait het erom dat we kunnen laten zien waarom iets wel of niet werkt en hoe je het bedrijfsmanagement er op aan kunt passen. Met die voorbeelden moet de Nederlandse melkveehouder kunnen sleutelen aan een lage(re) excretie.